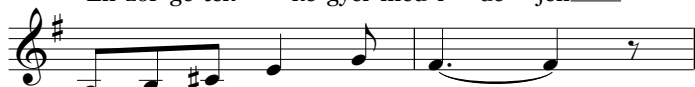

87. Én zörgetek

Maár Margit
(1880–1963)

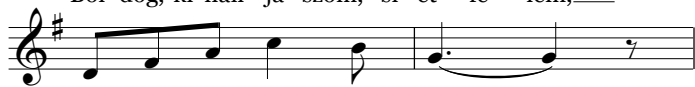
Én zör-ge-tek ke-gyel-med i - de - jén_____

Az aj - tón, gyer - me - kem._____

Bol-dog, ki hall - ja szóm, si-et fe - lém,_____

Szí - vet nyit én - ne - kem._____

Ő vé - le e - gyütt va - cso - rá - lok,

I - gém-mel is mel - lé - je ál - lok,

E - lőt - te fel - tá - rul - nak az e - gek.

Én zör - ge - tek, én zör - ge - tek!

2. Én zörgetek, tekints meg engemet, Lásd ezt a hó szívet, E töviskoszorút, e sebhelyet, S tied leszek, tied. E forró vágy miattad éget, Régóta úgy kereslek téged. Ki a kereszten érted szenvedett, Én zörgetek, én zörgetek!

3. Én zörgetek, ne mondd: a szél zörög A száraz ágakon! Én zörgetek, Isten, ki szent, örök, Igémet hallatom. Most még jövök lágy suttogással, Egykor talán viharzúgással. Hidd, a szavam nem gyermekképzlet! Én zörgetek, én zörgetek!

4. Én zörgetek mint vendéged ma még, Ajtódon, gyermekem. Egykor porsátorod omolva szét, Te zörgetsz majd nekem. Ki enged itt az én szavamnak, A mennyet én kitárom annak. Ha ellenállsz, bezárom az eget. Én zörgetek, én zörgetek!

Karl Gerok (1815–1890)